Nr. 125. Środa, 7. listopada 1928. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

Rynek Drzewny: Rok X. Rynek Budowlany: Rok I.

Nadleśnictwo Państwowe Osie

poczta Osie, st. kol. Osie, pow. Świecie (Pomorze) **sprzeda w drodze submisji w dniu 20 listopada 1928 r. drewno użytkowe** z cięć roku gosp. 1928/29.

Los 1. Leśnictwo Gródek, oddz. 25 i leśn. Zajęczykąt oddz. 32. 53 szt. dłużyc sosn. I kl. 9,51 m³, II kl. 34,93 m³, III kl. 23,37 m³, ogółem 67,86 m³.

Los 2. Leśnictwo Orli Dwór, oddz. 113 i 129, 665 szt. dłużyc sosnowych I kl. 27.77 m³, II kl. 270,12 m³, III kl. 373,09 m³, IV kl. 26,37 m³, razem 697,35 m³.

Los 3. Leśnictwo Osie, oddz. 76, 192 szt. I kl. 12,92 m³, II kl. 36,32 m³, III kl. 88,57 m³, IV kl. 12,96 m³, razem 160,77 m³.

Drobne różnice w wyżej wykazanej masie zastrzega się.

Pisemne oferty z napisem „SUBMISJA“ w zalakowanych kopertach należy nadesłać do Nadleśnictwa **do dnia 20 listopada r. b. godz. 11-ej** poczem nastąpi otwarcie ofert o godz. 11-ej w obecności ewentl. przybyłych oferentów. Przetarg odbędzie się na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobionego drewna w drodze pisemnego przetargu (submisji) które są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy i w Nadleśnictwie. Oferty nie odpowiadające warunkom nie będą uwzględnione.

1361 **Nadleśniczy Państwowy.**

PRZETARG.

Na sprzedaż 465.95 m³ desek sosnowych 73.44 m³ kantówki sosnowej, 36.44 m³ bali sosnowych i 71 75 m³ bali jodłowych z Nadleśnictwa Garbatka odbędzie się **dnia 22 listopada 1928 r.** o godzinie 12-tej w lokalu Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu przy ul. Lubelskiej Nr. 53.

Informacji udziela Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu oraz Naleśnictwo Garbatka.

Dyrekcja Lasów Państwowych
1363 **w RADOMIU.**

PRZETARG

ustny i za pomocą ofert pisemnych na 2260,6 mp.

drewna opałowego

odbędzie się
w Nadleśnictwie „Jeziory"
w dniu 20. listopada b. r. o godzinie 8.30

Jedn. lic. Nr.	Rodzaj drewna i sortyment	Ilość mp.	Cena wywoławcza zł	Wadjum
1	Olsza czarna (ca 65 %), brzoza (ca 20,5%, sosna (ca 7%), świerk ca 6,5%), dąb (ca 1%). Szczapy i okrąglaki:	2260,6	19310	1000

Opał znajduje się przy bocznicy kol. w Sanowie na szlaku Druskieniki-Marcinkańce.

Oferty pisemne w zalakowanych kopertach z napisem „Przetarg na opał w Sanowie" przyjmowane będą do godz. 8,15 **dnia 20-go XI. b. r.**

Warunki przetargu są do przejrzenia w kancelarji Nadleśnictwa w godzinach urzędowych pozatem udziela się informacji i pisemnych.

Zatwierdzenie przetargu zastrzega się Dyrekcji Lasów Państwowych w Wilnie.

Siedziba i adres: miast. Jeziory, pow. Grodno, stacja kolej. i poczta Jeziory.

1356 **Państwowe Nadleśnictwo „Jeziory".**

Nr. 125. Środa, 7. listopada 1928. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU

OFICJAŁNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY

Rynek Drzewny: Rok X. Wychodzi w poniedziałki, środy i piątki. Rynek Budowlany: Rok I.

PRZEDPŁATA na listopad 1928 roku wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 4,75 złote. Na pocztach 5,09 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 5,50 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 6,60 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 40 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 45 groszy. Zagranicą 50 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO I BUDOWLANEGO": Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
DRUKARNIA: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

Na szerszy teren.

O zdobycie przez polski przemysł drzewny nowych rynków odbiorczych i utrwalenie tam wpływów handlowych, słusznie nawołuje głos czynników, należycie orjentujących się w obecnych warunkach. Na tem miejscu niejednokrotnie już podnosiliśmy tą kwestję, ujawniając szereg warunków, od których jest uzależnioną skuteczna ekspansja drewna polskiego na nowe rynki zbytu, przytem posługiwaliśmy się przesłankami natury handlowej, wykazując na ich podstawie nietylko brak samodzielności w eksporcie na rynki zamorskie, lecz również jednostronną orjentację w kierunku Niemiec, w mniejszym stopniu — Anglji.

Zdawać się powinno, że te bądź co bądź tak pojemne rynki zbytu, pod względem możliwości odbioru naszej prodnkcji drzewnej są zupełnie wystarczające dla naszego eksportu.

Teoretycznie jest tak istotnie; fakty jednak, jak wiadomo, mówią o czemś innem.

Stąd oczywista potrzeba szukania nowych terenów lokaty materjałów drzewnych. Wydaje się bardzo prawdopodobnem, że dwa momenty, a to: brak definitywnego porozumienia z Niemcami w zakresie handlu drzewnego, co trwa już niestety od szeregu lat, oraz ograniczenie odbioru naszego drewna ze strony Anglji, będą skutecznym bodźcem do rozszerzenia orjentacji handlowej.

Nie mamy tu wcale na myśli kompletnego zaniedbania rynków niemieckich i angielskich, bowiem to zjawisko, nawet przy gorszych, niż obecnie, stosunkach faktycznie zaistnieć nie może, a to z tej prostej przyczyny, że, Niemcy sąsiadując z Polską na tak znacznej przestrzeni, posiadają najbardziej dogodne warnnki bezpośredniego czerpania naszej produkcji drzewnej, dla której niemiecki rynek pod względem handlowym jest odpowiedni. Z uwagi na wzjajemne gospodarcze ciążenie, ci dwaj kontrahenci obustronnie uzupełniają swe potrzeby, drogą wymiany produkcji, kótra może ulegać wahaniom co do rozmiarów, zależnie od konjunktury lub innych względów natury gospodarczej.

Anglja niewątpliwie mogłaby się stać bardzo poważnym odbiorcą polskiej produkcji przemysłowo-drzewnej, gdyby nie stała na przeszkodzie ostra konkurencja ze strony Skandynawji i Rosji.

Jak wiadomo ta ostatnia od kilku lat forsuje eksport drzewny na rynki W. Brytanji drogą dalekoidących ustępstw na rzecz angielskich kontrahentów odnośnie cen i warunków dostawy. Posiadając olbrzymie bogactwa leśne, kraj ten jest wstanie wyrabiać ogromne ilości eksportowanych materjałów drzewnych, a trustowy ustrój przemysłu tarcznego pozwala przyjąć jednolitą politykę w zakresie sprzedaży produkcji. Wiele więc przemawia za tem, że udział Polski w ogólnoeuropejskim eksporcie drzewnym do Anglji, na pewien czas ulegnie ograniczeniu.

Chociaż zaofiarowanie surowca z naszych lasów w roku bież. jak też prawdopodobnie w latach następnych będzie szczuplejsze (w por. z wielkością podaży w latach ub.), to jednak lokata materjałów drzewnych w Anglji i w Niemczech, przy takim poziomie konjunktury jakim jest ona obecnie, spotka się z trudnościami, jakie wyłaniają się na terenie zapasów konkurencyjnych.

Obecnie nie jesteśmy wstanie obniżyć, a więc zrównać ceny naszego drewna z cenami rosyjskiemi, a przynajmniej skandynawskiemi (niektóre sortymenty drewna skandynawskiego są tańsze od naszych o prawie 10—15 proc.), aby móc wyprzeć tych współzawodników z omawianych rynków takdalece, ażeby całą ilość naszej produkcji eksportowej można było swobodnie tam ulokować.

W pierwszym rzędzie, z uwagi na zmniejszenie podaży surowca, co zgodnie z zasadami ekonomiki (prawo podaży i popytu) musi spowodować jeżeli nie zwyżkę, to w każdym razie utrzymanie się cen drewna okrągłego na dotychczasowym poziomie, należy bezwarunkowo dążyć do wyprodukowania w kraju jaknajwiększej ilości materjałów tartych (motywy oparte nietylko na interesach tartacznictwa, lecz ogólno-gospodarczych), żeby przez znaczne ograniczenie zaofiarowania surowca obcym rynkom w większym stopniu zainteresować je naszą produkcją przemysłowo-drzewną. Wpływa to również na ilościową stronę ogólnej masy podaży eksportowej, bowiem przez wyrobienie surowca w krajowych zakładach przeróbczych, zmniejsza się łączne zaofiarowanie ca do 40 proc., co w pewnej mierze ułatwia lokatę na rynkach zagranicznych.

Z kolei występuje kwestja zasadnicza — ceny. Wyżej wspomnieliśmy, że walka z drożyzną surowca jest w obecnych warunkach gospodarczych niezmiernie trudną, o ile narazie wogóle nie jest celową. Być może, iż w tym względzie zajdzie zwrot na lepsze, lecz dotychczas wszyskto przemawia za tem, że chwila ta jest od dnia dzisiejszego daleko.

Pozostaje więc sprawa jokościowej wyróbki materjałów drzewnych. Z uwagi na wysokość cen na ten artykuł, jesteśmy bezbronni w walce konkurencyjnej na międzynarodowym terenie drzewnym, pzostawałoby zatem nic innego, jak wzmóc produkcję tych sortymentów, którymi zagranica najbardziej się interesuje, i na które ceny wykazują najmniejszą różnicę z cenami obcej produknji, — są to w lwiej części wysoko wartościowe sortymenty, poszukiwane tak przez Niemców jak i Anglję oraz Belgję i Holandję; wyroby pośledniejszych gatunków zasadniczo odbiera rynek wewnętrzny.

Na tem jednak nie wyczerpuje się zagadnienie ekspansji eksportu drzewnego Polski, gdyż wyłożone tu uwagi mogą okazać się niewystarczającemi i zresztą w grę wchodzą momenty konjunkturalne, od których w znacznej mierze zależy odbior naszych półfabrykatów przez wymienione rynki.

Stąd słuszny wniosek, że imperatywem kwestji rozwoju eksportu jest posiadanie jeszcze innych źródeł odbioru krajowej produkcji drzewnej, których pojemność, chociaż nie dorównuje rynkom zach. sąsiada względnie wielkobrytyjskim, to jednak jest aż nazbyt dostateczną dla odpływu tej ilości materjałów uszlachetnionych, których nie objęła konsumcja najważniejszych europejskich rynków odbiorczych.

Przepisy dotyczące obliczeń statystycznych w budownictwie lądowem.

(Ciąg dalszy)

Stropy pod przejazdami, obciążone wozami ciężkimi	kg/m³ 800
Dachy płaskie (najwyżej 1:20) łącznie z wiatrem i śniegiem, o ile mogą być obciążone przez ludzi (np. tarasy) . .	250
Balkony	500

2. Ciśnienie poziome na poręcze balkonów w domach mieszkalnych . . . . 50 kg/mb.

Ciśnienie poziome na poręcze balkonów w teatrach i t. p. . . . . 80 „

3. Ciężar lekkich ścianek działowych (drewnianych, z cegieł lekkich i t. d.) o grubości najw. 7 cm, które mogą być następnie przestawiane, wystarczy uwzględnić, przyjmując dodatkowe obciążenie 70 kg/m².

4. Przy obliczeniu sal bibljotecznych, archiwów i t. p. przyjmować należy obciążenie 500 kg/m³ szaf i półek.

5. Obliczenie pokrycia dachu w miejscach, na których może stanąć człowiek, należy przeprowadzić: a) na ciężar śniegu i wiatru, b) na ciężar skupiony (człowieka z narzędziami 100 kg) i uwzględnić niekorzystniejsze z obu obciążeń.

6. W fabrykach o ruchu cięższym i magazynach należy uwzględnić potrzebne obciążenie w każdym wypadku z osobna i umieścić w pobliżu wykonanej konstrukcji napis, podający wielkość przyjętego obciążenia. Wstrząśnienia maszyn należy uwzględnić mnożąc ciężar tychże przez spółczynnik dynamiczny, wynoszący 1,5 (np. maszyny rotacyjne) do 2,0 zależnie od rodzaju maszyn. W wyjątkowych wypadkach, np. dla fundamentów pod turbiny parowe, spółczynnik ten należy przyjąć jeszcze większy, odpowiednio do wymogów.

7. Dla obliczenia słupów, podciągów, fundamentów i t. p. konstrukcji, na które przenosi się ciężar szeregu pięter, należy w najwyższem piętrze przyjąć pełną wartość najniekorzystniejszego obciążenia ruchomego, w następnych piętrach natomiast obniżać je kolejno o 10%, 20% i t. d. Redukcja taka dojść jednak może najwyżej do 60% całkowitego obciążenia pożytecznego, poczem stale należy tę wartość wciągać w rachunek. O ile do obciążenia zmiennego wliczono ciężar lekkich ścianek przedziałowych wedle 3, należy go przy tej redukcji wliczyć do ciężaru stałego. Przy obliczeniu magazynów redukcji powyższej uwzględniać nie należy.

8. Przy obliczeniu podciągów, na które przenosi się ciężar z powierzchni stropu większej niż 30 m², można wielkość obciążenia ruchomego zmniejszyć o 10%.

9. Przy obliczeniu podciągów, podtrzymujących mur związany na całej wysokości ze ścianami głównemi, można przyjąć, że na belkę przenosi się obciążenie części muru ograniczonej prostemi, wychodzącemi pod kątem 60° do poziomu ze skrajnych najniższych punktów muru, o ile proste nie trafiają w murze w otwory. W tym ostatnim wypadku należy ograniczające proste podnieść tak, aby nie przecinały otworu. Grubość filara narożnego, podtrzymującego podciąg tak obliczony, mierzona w kierunku otworu powinna być conajmniej równa połowie rozpiętości otworu w świetle, w przeciwnym razie podciąg należy obliczać na cały ciężar ściany, ograniczonej linjami pionowemi.

10. W obliczeniach przyjąć można, że ciśnienie słupów i t. p. ciężarów skupionych rozkłada się w murze ceglanym pod kątem 4:1, zaś w betonie pod kątem 1:1.

11. Przy obliczaniu rusztowań uwzględnić należy ciężar konstrukcji spoczywającej na rusztowaniu, ciężar i działanie maszyn roboczych, obciążenie ruchome 200 kg/m² na pozostałych częściach konstrukcji, oraz parcie wiatru na powierzchnie rusztowania i konstrukcji (por. § 7).

§ 6. Obciążenie śniegiem.

1. Obciążenie śniegiem przyjmować należy:

W województwach: pomorskiem, poznańskiem, warszawskiem, łódzkiem, lubelskiem, kieleckiem, krakowskiem i śląskiem 60 kg/m² rzutu poziomego; w województwach: wileńskiem, nowogrodzkiem, białostockiem, poleskiem, wołyńskiem, lwowskiem, tarnopolskiem i stanisławowskim 80/m² rzutu poziomego.

W okolicach górskich, położonych ponad 400 m. nad poziom morza należy jednak przyjąć obciążenie śniegiem o wielkości:

$$s = 80 + 0{,}12\,(h - 400)\ \mathrm{kg/m^2},$$

gdzie h jest wysokością nad poziomem morza w metrach.

2. Dla pochyleń dachów większych niż 30° należy wielkość obciążenia śniegiem, obliczoną wedle 1., zredukować, mnożąc ją przez spółczynnik δ, który wynosi:

dla 30° $\delta = 1$

„ 40° $\delta = 0{,}5$

„ 45° $\delta = 0$

Wartości pośrednie należy interpolować linjowo. Dla pochylenia ponad 45° obciążenia śniegiem można nie uwzględniać.

3. Przy obliczeniu należy uwzględnić możliwość tworzenia się worków śnieżnych we wgłębionych cześciach dachu.

4. Należy uwzględnić możliwość całkowitego lub jednostronnego obciążenia śniegiem.

§ 7. Parcie wiatru.

1. Kierunek parcia wiatru przyjmować można wogóle poziomy:

2. Składową parcia wiatru prostopadłą do powierzchni dachu przyjąć należy w wielkości:

$n = w_0 \sin \alpha$, gdzie α jest kątem pochylenia dachu.

3. Wielkości w_0 przyjąć należy wedle następującej tablicy:

w miejscach zasłoniętych 50 kg/m²
„ „ odsłoniętych do 15 m. wysokości 100 „
„ „ „ ponad 30 m. „ 130 „
dla wysokości między 15 m a 30 m interpolować linjowo.

4. W miejscach, narażonych na szczególnie silne wiatry (wybrzeże morskie, góry i t. d.) należy powyższe wartości zwiększyć o 50%, zaś przy obliczeniu kominów fabrycznych, bardzo wysokich wież i t. p. konstrukcji o małej podstawie o 30%.

5. Przy obliczaniu wiat (hal) otwartych należy uwzględnić parcie wiatru na dach i ściany od wewnątrz o wielkości 70 kg/m², zaś przy obliczaniu dachów budynków otwartych parcie wiatru do dołu ku górze o tejże wielkości.

6. Przy obliczeniu kominów i t. p. budowli o kształcie okrągłym lub wielobocznym należy wielkości parcia wiatru, podane w ustępie 3, pomnożyć przez spółczynnik zmiejszający, który należy przyjąć dla

kominów okrągłych $\mu = 0{,}74$
„ ośmiobocznych $\mu = 0{,}89$
„ kwadratowych $\mu = 1{,}00$.

§ 8. Parcie ziemi i materjałów sypkich oraz parcie wody

1. Obliczenie parcia ziemi należy wykonać wedle ogólnie przyjętych zasad. O ile niema dokładnych danych co do właściwości materjału ziemnego, przyjąć należy dla ziemi:

Materjał	Kąt zesypu (tarcia)
Glina sucha	40°
„ mokra nasycona wodą	20°
Piasek suchy	35°
„ mokry nasycony wodą	25°
Tłuczeń	40°
Ziemia roślinna sucha	35°
„ „ mokra	30°
Żwir rzeczny	30°

2. Obliczając ciśnienie na ściany i dno zbiorników, należy przyjmować następujące wartości kątów zesypu, o ile niema dokładniejszych danych na podstawie bezpośrednich prób:

Materjał	Kąt zesypu (tarcia)
Cement	40°
Groch	20°
Owies	28°
Słód	22°
Sól	40°
Węgiel, koks	45°
Zyto pszenica	25°

3. Obliczenie parcia wody należy wykonać wedle ogólnie przyjętych zasad.

§ 9. Zmiany ciepłoty. Skurcz i pęcznienie materjałów.

Wpływ zmian ciepłoty oraz wpływ skurczu, względnie pęcznienia materjałów, uwzględniony został poniżej w poszczególnych rozdziałach.

II. Konstrukcje drewniane.

§ 10. Za rozpiętość teoretyczną belek drewnianych przyjąć należy odległość od środka do środka podpór, względnie dla belek, opartych bezpośrednio na murze, rozpiętość równą 1.05 odległości podpór w świetle.

§ 11. 1. Statycznie obliczone naprężenia nie moga przekraczać, dla drzewa suchego (do 15% wilgoci) następujących granic:

Naprężenie drzewa na	Naprężenie dopuszczalne w kg/cm² dla drzewa miękkiego	twardego
Ciągnienie	110	130
Zginanie	100	120
Ciśnienie równoległe do włókien	70	80
„ prostopadłe „	15	35
Ścinanie równoległe „	15	25
„ prostopadłe „	50	60
Ciśnienie na ściankę dziury, jako maksymalne naprężenie	120	140

2. Przy obliczeniu konstrukcji tymczasowych, budowanych na najwyżej trzyletni okres trwania, można dopuścić naprężenia o 30% wyższe od wyżej podanych. Naprężenie na ściankę dziury można tu zwiększyć jednak tylko o 20%

3. W razie użycia drzewa świeżo ściętego oraz w konstrukcjach podwodnych należy powyższe normy zmniejszyć o 40%, zaś w konstrukcjach będących naprzemian pod wodą i na powietrzu o 60%.

4. Przy obliczaniu dźwigarów złożonych (zazębionych i t. d.) należy uwzględnić nieścisłość działania i obliczenia tych belek w ten sposób, że w miejsce momentu wytrzymałości $W = \frac{1}{e}$ całkowitego przekroju dźwigarów, przyjmuje się tylko część tego, wyrażoną w procentach według następującej tablicy, pozostawiając zato powyżaj przepisane natężenia dopuszczalne:

Ilość beczek	Dźwigar zazębiony	Dźwizar klinowy	Dźwigar klockowy
2	64%	80%	70%
3	51%	73%	60%

5. Przy obliczeniu statycznem części narażonych na ciśnienie należy uwzględnić możliwość wyboczenia przez wprowadzenie spółczynnika zmniejszającego (spółczynnika wyboczenia) zależnego od wartości $\frac{l}{i}$ gdzie l jest długością wolną, zaś i najmniejszym promieniem bezwładności przekroju.

6. Dla słupów obciążonych (ściskanych) mimoosiowo, lub narażonych oprócz obciążenia osiowego także na działanie sił zginających, należy wyznaczyć złożone naprężenia, wywołane obciążeniem i momentem zginającym.

7. Strzałka ugięcia belek pojedyńczych nie powinna przekraczać $^1/_{400}$ rozpiętości, belek złożonych $^1/_{300}$ rozpiętości.

8. Spółczynnik sprężystości przyjąć należy dla drzewa 110.000 kg/cm².

(Ciąg dalszy nastąpi).

Zebranie Zw. Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu.

(Ciąg dalszy)

Omawiając z kolei sprawę kredytów dla przemysłu drzewnego, referent zaznaczył, że z uwagi na trudne położenie naszego rynku kredytowego, nie można liczyć na wczesne pomyślne załatwienie tej sprawy, tak doniosłej dla problematu rozwoju polskiego drzewnictwa.

Jednak niesłabnącym i wspólnym wysiłkiem trzeba dążyć do osiągnięcia w miarę możności jaknajwiększych kredytów.

Rada Naczelna nie ustawała i nie ustaje w staraniach o uzyskanie sum kredytowych w dostępnych źródłach. Na skutek szeregu memomerjałów, złożonych przez R. N. centralne władze Banku Gospodarstwa Krajowego przyrzekły udzielić kredyt w wysokości 3—5 milj. zł. Suma ta jest kroplą w morzu istotnych

potrzeb finansowych przemysłu drzewnego, to też zadaniem naszem jest nadal kołatać tam gdzie głos nasz może i powinien być wysłuchany.

Jak wiadomo, Polska przed rokiem uzyskała z Ameryki pożyczkę stabilizacyjną, z której przemysł drzewny w zakresie swych potrzeb nie mógł skorzystać w formie kredytów. jednakowóż spełniła ona swe zadanie, utrwalając podstawy gospodarcze Państwa, dzięki czemu wzrosło zaufanie zagranicy do naszej polityki ekonomicznej. Zaznaczyć należy, iż począwszy od 1925 r. ujawnia się. aczkolwiek bardzo powolna, lecz zato systematyczna poprawa w dziedzinie naszych stosunków finansowych, co zresztą stwierdził, wydelegowany przez rząd amerykański, radca finansowy przy naszem Ministerstwie Skarbu, p. Charles S. Devey, którego opinja w tym względzie jest dla nas niezmiernie cenną, a miarodajną dla zagranicy.

Dzięki stabilizacji złotego oraz intensywnemu rozwojowi życia gospodarczego kraju, otwierają się szerokie możliwości importu zagranicznych kapitałów w formie czy to inwestycji przemysłowych, czy też jako pożyczka. Już teraz zaznacza się wzrost podaży obcych kapitałów, a nawiązanie bezpośredniego kontaktu z finansistami amerykańskimi, ułatwi rozwiązanie zawiłego zagadnienia kredytowego w Polsce, a więc i przemysł drzewny w tym względzie może spodziewać się poprawy położenia. (Kwestję pożyczek zagranicznych dla kraju, można oświetlać pod kątem widzenia badania poszczególnych wypadków, natomiast nie można ustalić ogólnych wniosków. Wypada przypuszczać, że rząd z uwagi na swoje potrzeby i wobec stałego polepszania się swej sytuacji kredytowej, nie będzie czynił starań o uzyskanie nowych pożyczek, któreby ujemnie wpłynęły na kurs, znajdujących się na rynku papierów. Przyp. Spraw.)

Niemniej kapitalnem zagadnieniem dla naszego drzewnictwa jest sprawa zawarcia traktatu handlowego z Niemcami, ciągnąca się niestety prawie od czterech lat, t. j. od chwili wybuchu wojny celnej między Polską a Rzeszą.

Podjęte w roku ubiegłym układy, poza zawarciem prowizorycznej umowy drzewnej, dotychczas nie zostały uwieńczone — sukcesem. Wznowione we wrześniu rokowania ponownie zostały wstrzymane i odłożone do nieustalonego czasu. Brak wspólnej platformy porozumienia wskutek dalekoidących żądań delegacji niemieckiej, potwierdza tylko, że Niemcy jak dawniej tak i dziś z całą energją dążą do tego, aby rynek nasz zarzucić swymi artykułami i uzależnić od siebie rozwój naszego życia gospodarczego. Polska jest bardzo zainteresowaną w zawarciu traktatu handlowego ze swym zachodnim sąsiadem. W toku rokowań warszawskich we wrześniu, nasze czynniki dyplomatyczne poświęciły wiele uwagi interesom przemysłu drzewnego, reprezentującego nasz eksport, związanym ze sprawą handlu drzewnego z Niemcami.

Omawiając kwestję traktatu nie można pominąć sprawy prowizorjum drzewnego, która w ostatnim czasie absorbuje umysły sfer zainteresowanych. Jak powszechnie wiadomo z dniem 5. grudnia r. b. wygasa roczny termin umowy drzewnej. Jakkolwiek obie strony nie zajęły jeszcze definitywnego stanowiska i nie ujawniły poglądów co do sprawy prowizorjum, to przecież istnieje obopólna świadomość potrzeby odnowienia umowy. W każdym razie już w niedługim czasie sytuacja musi być wyjaśnioną. Zachodzi jednak zasadnicze pytanie: czy istnieją możliwości odnowienia prowizorjum? — jeżeli tak, to na jakich zasadach będzie to oparte? Sfery naszych przemysłowców drzewnych wypowiadają się za zmianą dotychczasowej treści umowy drzewnej, w tem znaczeniu, żeby odpowiadała ona postulatom polskiego drzewnictwa.

O te postulaty walczy R. N., biorąc żywy udział w obradach rządowych w materji, odnoszącej się do regulacji handlu drzewnego z Niemcami.

Rada Naczelna, reprezentująca prawie wszystkie związki drzewne w kraju, jest powołaną do życia w charakterze rzecznika interesów przemysłu i handlu drzewnego, to też jedynie sprawność organizacji i czynne poparcie tej Instytucji przez związki rejonalne, staną się zasadniczem podłożem Jej prac.

Na horyzoncie życia gospodarczego ukazują się zjawiska, wymagające czujnej obserwacji i badań oraz kolektywnej pracy nad umocnianiem podstaw przemysłu drzewnego. Zbliżają się chwile, które wymagają naszych sił i walk, musimy więc zbierać i jednoczyć nasze szeregi, a wspólnym wysiłkiem staniemy na piedestale potęgi.

Jesteśmy w naszych dążeniach na dobrej drodze; posiadamy wszelkie warunki i szanse wygrania walki z temi przeciwnościami, jakie hamują rozwój przemysłu drzewnego, należy tylko każdemu z nas spełnić swój moralny obowiązek, nakazujący popieranie macierzystą organizację, która nie zawahała się w imię żywotnych interesów polskiego drzewnictwa podjąć ciężką i niejednokrotnie małoowocną walkę.

Na tem p. Dyr. Czerwiński zakończył swój referat przyjęty oklaskami zebranych, a za który p. Bystrzycki złożył referentowi podziękowanie.

Następnie Prezes Związku zarządził 5-cio minutową przerwę.

(Ciąg dalszy nastąpi)

O racjonalizacji urządzeń tartacznych.

(Ciąg dalszy.)

Słabe lub przestarzałe silniki. Jedną z najważniejszych przyczyn, powodującą złą pracę wielu tartaków jest za słaby silnik. W tartakach parowych zwiększenie siły zapędowej praktykuje się w ten sposób, że wbudowuje się większy kocioł, względnie powiększa się liczba obrotów silnika, co tylko może zwiększyć siłę zapędową do pewnych granic.

Czasem zachodzi potrzeba posiadany silnik zastąpić silniejszym, względnie wzmocnić istniejący dodatkową maszyną, gdyż w obecnych czasach, przy odpowiedniem połączeniu możliwą jest praca dwuch maszyn za pomocą jednej transmisji. Uwarunkowane jest to jednak możnością stałego zbytu przez dane przedsiębiorstwo swej wzmożonej produkcji.

W innych wypadkach trzeba korzystać tylko z posiadanej siły, wówczas praca tartaku organizuje się w ten sposób, że zakłada się tyle gatrów i innych pomocniczych maszyn jednocześnie, ile danym silnikiem można maksymalnie uruchomić bez szkody dla ciągłości pracy.

Jedynie względy lepszej konjunktury mogą przemawiać za potrzebą zwiększenia urządzeń silnikowych. Tego rodzaju zmiany wymagają bardzo szczególnego obmyślenia również i w dziedzinie organizacji pracy, co jednak niewyklucza możliwości niezupełnego osiągnięcia rentowności. W bardzo wielu tartakach, ta powiększona siła nie będzie wzupełności wykorzystana. Często się zdarza, że w takich wypadkach nieodpowiednio jest wykorzystana siła pary ze względu na wygodę i niedbalstwo palacza lub z powodu starego, posiadającego zwykle wiele defektów silnika, w którem niemożliwem jest utrzymać parę na równomiernej wysokości przy pełnem obciążeniu maszyn.

Przez wbudowanie w swoim czasie przedpaleniska, można zapobiedz tym niedokładnościom. Jest rzeczą wiadomą, że wszelkie błędy w urządzeniu silnikowem sprowadzają najgorsze następstwa.

Właśnie tu trzeba, z całym naciskiem zaznaczyć, że wszelkie szkody, jakie powstają w niejednych tartakach są powodem wprost kardynalnych zaniedbań w badaniu i pielęgnacji urządzeń silnikowych.

Jeżeli np. palacz poświęca dużo czasu na roznoszenie odpadków i wiorów do palenisk itd., to samo się przez się rozumie, że nie można od niego żądać by ściśle pilnował wysokości ciśnienia pary, biegu maszyny oraz gruntownie ją czyścił i oliwił.

Zalecałoby się każdemu właścicielowi zakładu założyć samodziałający podawacz wiorów do paleniska kotła. By bieg maszyny był dobry i bez przeszkód, koniecznem jest używać do smarowania maszyny oliwy w jak najlepszym gatunku; pozatem nieodzownym jest warunkiem czyszczenie i ogrzewanie wody, przed wprowadzeniem jej do kotła.

Zależnie od czystości wody kocioł musi być przynajmniej 2 razy do roku oczyszczany z kamienia, a przy tej sposobności należy zbadać i oczyścić maszynę parową, odświeżyć pierścienie karbaratorów, łożysk itd.

W dwuletnich odstępach musi być przeprowadzona lustracja przedsiębiorstwa przez inżeniera, celem stwierdzenia czy odnośne urządzenia posiadają odpowiednią zdolność produkcyjną, oraz wypróbowania siły nacisku pary. Przed przybyciem inżyniera, należy sporządzić plan badania tak poszczególnych maszyn jak również i całości urządzenia.

Z a t a r a s o w a n i e m a s z y n p o m o c n i c z y c h zazwyczaj następuje w tych tartakach w których narzędzia (jak to piły tarczowe, wahadłówki, obrzynarki itp.), służące do dalszego obrabiania wychodzących z pod traków materjałów, nie są wstanie ich przerobić bądź z powodu swej niedostatecznej liczby, bądź małej swej wydajności.

W każdem unormowanem przedsiębiorstwie trzeba kłaść specjalny nacisk na natychmiastową wyróbkę podawanego materjału.

Ponieważ nigdzie nie spotyka się nadmiaru maszyn i rąk robotniczych, produkujących materjał, przeto najmniejsze nawet wstrzymanie pracy maszyn dalej obrabiających materjały tarte, wywołuje zbyt duże ich zapasy, których usunięcie wymaga czasu oraz osobnych kosztów. Takie nagromadzanie tych materjałów (bocznych desek, szalówek do obrzynania i przerzynania) po kilku dniach może doprowadzić do tego, że trzeba zatrzymać pracę traków, by można było wyrobić nagromadzony zasób materjałów. Jednakże same wstrzymanie traku nie usuwa jeszcze tej przeszkody, ponieważ materjał niezupełnie jeszcze wyrobiony pozostaje na warsztatach, przez co załadowuje się hala trakowa, następuje przerwa w składaniu wyrobionego materjału na składach, a co za tem idzie, przerwa pracy robotników w odnośnych działach i ogólny nieporządek, co przecież nie leży w interesie żadnego przedsiębiorcy.

Aby praca pił tarczowych była sprawna i odbywała się bez przeszkód, trzeba je również dokładnie ustawiać i unormować — jak traki. Przedewszystkiem trzeba uważać, by kryzy przy piłach tarczowych były dobrze przykręcone — od czasu do czasu je kontrolować i pozatem przestrzegać by takowe były dokładnie (odśrodkowo) osadzone. Łatwo grzejącemi się piłami tarczowemi nie wolno pracować, gdyż podczas pracy silnie się one rozgrzewają, (palą) tracą swoją napiętość, uderzają na boki, przez co czysta ich praca i krój stają się niemożliwemi. Rozwieranie takich pił pozostaje bez wpływu na ich zagrzewanie się i należy je na nowo wyprawić za pomocą przekuwania.

Aby zapobiedz zagrzewaniu się piły — nie wystarczy tylko dobre obchodzenie się z nią, a należy uważać by robotnik, przerzynający takową deski zależnie od ich grubości i jakości drewna, regulował ją przenośnią, zbyt bowiem szybkie i forsowne podsuwanie danej deski, może spowodować zatrzymanie piły przed jej rozcięciem, co wywołuje uszkodzenie pasa jak również i łożyska. W ostatnich czasach buduje się kombinowane piły t rczowe, w których można za pomocą koła tarciowego (frykcjonu) podsów przestawić (zmienić).

Robotnik, pracujący taką tarczówką ma możność dowolnie stosować podsów w zależności od grubości i rodzaju deski, a co zatem idzie ,jest wstanie daleko lepiej wykorzystać maszynę.

(Dokończenie nastąpi)

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Mochy D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 25. października 1928 r.

Dąb	szczapy opałowe	za mp.	13.20	zł
„	wałki „	„	11.90	„
Sosna	IV kl.	za m3	40.20	„
„	wałki opałowe	za mp.	11.90	„

Nadleśnictwo Państwowe Mosina D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 26. października 1928 r.

Sosna	III kl.	za m3	47.00	zł
„	IV „	„	40.00	„
„	drągi I kl.	za szt.	3.00	„
„	„ II „	„	2.00	„
„	„ III „	„	1.10	„
„	szczapy opałowe	za mp.	17.00	„
„	wałki „	„	10.75	„

Nadleśnictwo Państwowe Konradów W. Poznańskim
Submisja w dniu 29. października 1928 r.

Sosna	świerk i jodła I-II kl. 1400 m3	za m3	55.00	zł
„	II—IV kl. 200 m3	„	41.00	„
„	kopalniaki I—III kl. 200 m3	„	27.75	„

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:
Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.
dnia 5. 11. 1928 r., na **ż y t o**: 34.40—34.90 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

KOMUNIKAT.

Izby Przemysłowo - handlowej w Poznaniu.

Stosunki handlowe z zagranicą. Izba przemysłowo-handlowa w Poznaniu komunikuje, że w Meksyku znajdą zbyt następujące artykuły: drzewo zwykłe budulcowe sosnowe, świerkowe, piłowane, heblowane, lub obrabiane siekierą w belkach i deskach, słupy z drzewa o średnicy ponad 15 cm. drzewo zwykłe w kawałkach do wycinania form oraz wyroby drzewne jak posadzki i parkiety oraz forniery.

W Rumunji znajdzie zbyt wełna drzewna.

Wszelkich bliższych informacji udziela Izba przemysłowo-handlowa w Poznaniu.

Izba przemysłowo-handlowa w Poznaniu komunikuje, że w Brukseli (Belgja) powstało towarzystwo p. n. „Union Financiere Polonaise" z kap. zakładowym 25 milj. franków. Towarzystwo to ma na celu dopomaganie w rozwoju ekonomicznym Polski, branie udziału we wszelkich przedsięwzięciach polskich oraz udzielanie kredytów. — Prezesem tego towarzystwa jest minister finansów p. Georges Theunis, który jest również dyrektorem Societe Generale de Belgique.

RÓŻNE.

EKSPANSJA HANDLOWA POLSKI NA WSCHODZIE.

P. W. Massalski w tyg. „Przemysł i Handel" stwierdza, że zagadnienie naszej ekspansji handlowej na Wschodzie posiada duże znaczenie. Analiza przywozu z krajów wschodnich stwierdza, że w przyszłości import wschodni do Polski ma bardzo poważne szanse dalszego rozwoju, wobec czego wszelkie nadzieje na

Notowania dewiz z dnia 6. listopada 1928 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa . .	8	—	100 zł	—	57.93	47 30	43.25	—	—	378.40	58.25	79.88
Poznań . . .	8	—	100 zł	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gdańsk . . .	6	173,52	100 Gd. gld.	—	—	81.31	—	—	—	—	—	—
Berlin	7	212,34	100 R. M.	—	122.944	—	20.35	—	609 50	—	123.80	169.25
Belgja	4	123,94	100 belg.	123 94	—	58.275	34.89	—	355.75	—	72.21	98.69
Bukareszt . .	6	172,—	100 l.	—	—	—	805	—	15.45	—	3.13	4.27
Budapeszt . .	6	155,90	100 pengo	—	—	73.105	27.81	—	—	—	90.61	123.87
Holandja . .	4½	358,31	100 gld. hol.	357 70	—	168.23	12.08 68	—	1027.—	—	208.45	284.68
Kopenhaga . .	5	238,88	100 k. d.	237.68	—	111.78	18.19	—	—	—	138.55	189.10
Londyn . . .	4½	43,38	1 funt szterl.	43.23	24 99	20.333	—	—	124.15	—	25.20	34.42
Nowy York . .	5	8 9141	1 dolar	8.90	—	4.19.45	4.84.81	—	25.60	—	5.19.72	709.75
Paryż	3½	172,—	100 fr. franc.	34.83	—	16.38	124.15	—	—	—	20.30	27.72
Praga	5	180,62	100 k. cz.	26.42	—	11.427	163.65	—	—	—	15.40	21.03
Rzym	5½	172,—	100 l.	46.71	—	21.96	92.60	—	134.05	—	27.21	37.175
Szwajcarja .	3½	172,—	100 fr.szwajc.	171.58	—	80.69	25.19	—	493.00	—	—	136.58
Sztokholm .	4½	238,88	100 k. szw.	238.40	—	112.03	18.13	—	685.00	--	138.95	189.70
Wiedeń . .	6½	125.43	100 szyling.	125.39	—	58.98	34.47	—	360.—	—	73 10	—

poprawienie naszego bilansu handlowego w drodze zmniejszenia przywozu ze Wschodu, należy uważać za bezpodstawne i płonne. Dotychczas w handlu ze Wschodem mieliśmy saldo ujemne. Odbiorcami produktów polskich są: Indje Brytyjskie, Japonja z Koreą, Turcja, Indje Holenderskie, Chiny, Egipt, i Persja, importujące łącznie ponad 92% całego wywozu polskiego na Wschód. Eksport nasz niestety dotychczas pozostaje na łasce importera wschodniego, a eksporter polski na rynki Wschodu, jest bardzo rzadkiem zjawiskiem. Wybitny w r. ub. wywóz do Japonji metali i wyrobów metalowych zawdzięczamy nie poczynaniom wytwórczości polskiej, lecz inicjatywie importerów japońskich. Akcja eksportowa na Wschodzie posiada dla nas nietylko doniosłe materjalne, lecz głębokie moralne wychowawcze znaczenie.

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

Termin dnia	godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m³	Kopalniaki i inne użytkowe m³	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczeg. W R. D.	Bliższe szczeg. ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
8. XI. 28.	9^{30}	P. N. Oborniki (sala p. Narażyńskiego)	d. - pozn.								122	1333	L	na drewno użytkowe sosnowe i brzozowe, żerdzie oraz drzewo opałowe
10. XI. 28	12^{00}	P. N. Bartel Wielki (kancelarja)	d. - toruńska	sosna	I-IV	805	688,82				122	1336	S	w tem † 49,02 m3
12. XI. 28.	11^{00}	P. N. Jamy (lokal Strzelnicy w Chełmnie)	d. - toruńska								121	1331	L	na wiklinę na pow. 14,43 ha
15. XI. 28.	11^{00}	P. N. Bartodzieje (kancelarja	d.- bydgoska	sosna	I-IV	1641	1 29,28	1177,32			122	1340	S	
16. XI. 28.	11^{00}	P. N. Swistockie (kancelarja)	d. - białow.	sosna świerk gatunki liściast. twarde dąb jesion			220,14 5 59 9,44			1788 3134 10824	124	1354	L	
19. XI. 28.	12^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom	sosna dąb			1769,41 489,24				122	1335	S	
20. XI. 28.	12^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom	sosna dąb olsza brzoza jodła } świerk }			728,— 284,88 183,— 112,24 49,81				122	1334	S	
21. XI. 28.	12^{00}	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom	sosna jodła			2526,78 2098,28				124	1347	S	
27. XI. 28.	12^{00}	D. L. P. Siedlce (kancelarja)	d. - siedlce								124	1348	S	na sprzedaż produktów suchej destylacji drewna, karpiny przemysłowej, oraz wydzierżawienie terpentyniarni

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Budowlanego inż. Marjan Andrzejewski, za dział Rynku Drzewnego, ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bartz.

Ogłoszenie.

Nadleśnictwo Pińskie w Wyszewiczach (p. Pińsk) ogłasza że w dniu **26 listopada 1928 r.** o godzinie 12-tej w lokalu Starostwa Pińskiego w Pińsku odbędzie się przetarg ustny i za pomocą ofert pisemnych na sprzedaż 5602 szt. drzew różnych gatunków, wycechowanych i wynumerowanych na pniu, w obrębach Zołkińskim, Ładorożskim, Łasickim i Owsiemierowskim, zawierających masy kubicznej około 4415 m^3 użytku i 4612 m^3 opału. Cena wywoławcza zł 204 892. Wadjum zł 10245.

1362 **Nadleśnictwo.**

GMACH TARTACZNY

z drzewa przed 1½ rokiem na 2 traki, kotłownią i biuro nowocześnie wybudowany

sprzedam tanio na rozbiórkę.

Zgłoszenia do Adm. Rynk. Drzew. i Bud. pod Nr. 1359.

Fachowiec samodzielny

kierownik przedsiębiorstwa przemysłu drzewnego

który od szeregu lat prowadzi dwa zupełnie nowożytnie urządzone tartaki z pilami taśmowymi, wszelkie kupna i sprzedaże, jakoteż eksploatacje leśne, znający dokładnie stosunki eksportowe i rynek krajowy, władający językami: polskim, francuskim, niemieckim i rosyjskim, **poszukuje odpowiedniej posady** od 1. I. 1929. Wyrobione stosunki kredytowe, pierwszorzędne referencje, chlubne świadectwa. Łaskawe zgł. uprasze się skierować do Adm. R. D pod nr. **1367.**

1364

Submisja na drewno użytkowe.

Państwowe Nadleśn. Konstancjewo

poczta Golub, st. kol. Tokary, pow. Wąbrzeźno,

sprzeda na ogólnych warunkach sprzedaży drewna wyrobionego obowiązujących w Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu następujące drewno użytkowe z roku gospodarczego 1929.

Los 1. W leśnictwie Bobrowisko, 377 sztuk dłużyc sosnowych o masie 269,23 m^3, w tem I kl. 1,45 m^3, II kl. 74,70 m^3, III kl. 178,13 m^3, IV kl. 14,95 m^3.
Odległość od stacji kolejowej 6 km.

Los 2. W leśnictwie Tokary 411 sztuk dłużyc sosnowych o masie 402,45 m^3, w tem I kl. 22,35 m^3, II kl. 169,56 m^3, III kl. 201,80 m^3, IV kl. 8,74 m^3.
Odległość od stacji kolejowej 25 km.

Pisemne oferty z napisem „Submisja na drewno użytkowe" należy nadesłać do Nadleśnictwa do dnia **14 listopada 1928 r.** godz. 11-tej poczem nastąpi otwarcie ofert.

Oferenci winni złożyć wadjum w wysokości 5% ogólnej oferowanej ceny kupna do Kasy Skarbowej na rachunek Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu względnie Nadleśnictwa, a dowód wpłaty dołączyć do oferty albo złożyć na ręce urzędnika kierującego przetargiem.

Nadleśnictwo zastrzega sobie drobne zmiany w masie.

Bliższych wyjaśnień co do warunków sprzedaży udziela Nadleśnictwo **Nadleśniczy.**

Żołędzie

świeżego zbioru do jesiennych wysiewów

polecamy detalicznie i wagonowo i prosimy o wczesne zamówienia

Składnica Nasion Leśnych

PRZEGLĄDU LEŚNICZEGO I RYNKU DRZEWNEGO

Poznań — Wielkie Garbary 20

Telefon nr. 18-20

Plan sprzedaży drewna w roku gosp. 1928/29

Dyrekcji Lasów Państw. w Bydgoszczy.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Bydgoszczy ogłasza, że w roku gospodarczym 1928/29 posiadać będzie następujące ilości masy drzewnej do hurtownej sprzedaży drogą publicznych pisemnych przetargów.

Drewno to znajdować się będzie w stanie wyrobionym na zrębach w następujących Nadleśnictwach Dyrekcji o przybliżonej masie:

Nadleśnictwo	Drewno użytkowe m^3	Drewno opalowe mp.
1. Bartodzieje	5100	1000
2. Bydgoszcz	5300	1200
3. Czersk	1800	—
4. Cierpiszewo	4200	1500
5. Dąbrowa	8500	—
6. Giełdon	1900	—
7. Gniewkowo	3100	—
8. Gołąbek	9800	1100
9. Grabowno	5500	700
10. Jachcice	3600	400
11. Leszyce	1700	—
12. Lipowa	3500	1200
13. Lutówko	1500	—
14. Nakło	700	—
15. Osie	8100	400
16. Osiek	3300	1200
17. Przymuszewo	400	—
18. Przewodnik	6800	500
19. Różanna	2300	—
20. Rytel	2900	—
21. Runowo	3100	—
22. Sarniagóra	19000	2000
23. Solec	12400	1900
24. Stronno	3100	—
25. Świekatówko	800	—
26. . wit	1700	—
27. Szarłata	17200	400
28. Twarożnica	6700	300
29. Trzebciny	15000	500
30. Warlubie	15100	600
31. Wierzchlas	8700	300
32. Woziwoda	13600	1800
33. Zamrzenica	1400	—
34. Żołędowo	3000	—

Pisemne przetargi na powyższe materjały drzewne odbywać się będą w Nadleśnictwach w terminie od listopada 1928 r. do kwietnia 1929 r. na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobionego drewna w drodze pisemnych przetargów i ogłaszane będą przez poszczególne Nadleśnictwa w czasopiśmie „Przemysł i Handel" Warszawa, „Przemysł i Handel Drzewny" Warszawa i „Rynek Drzewny" Poznań, z podaniem objektów sprzedażnych (losów), gatunku drewna, masy, odległości od najbliższej stacji kolejowej, terminu i miejsca przetargu (submisji).

Oferty przez reflektantów podpisane, zalakowane i zaopatrzone napisem podanym w ogłoszeniu, winne być wniesione do Nadleśnictwa w oznaczonym terminie i muszą zawierać:

1. Oświadczenie oferenta, że warunki sprzedaży drewna w Nadleśnictwach Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy są mu znane i że poddaje się im bez żadnych zastrzeżeń.
2. Cenę w złotych i dziesiątkach złotego (cyframi i słownie), jaką oferent jest gotów zapłacić za każdy metr sześcienny drewna użytkowego, względnie za każdy metr przestrzenny drewna opałowego poszczególnego losu, podanego w ogłoszeniu o przetargu.
3. Dokładny adres oferenta.
4. Oferenci, względnie firmy nieposiadające tartaków lub innych zakładów przeróbki drewna, lub też majątku w Polsce, oraz osoby nieposiadające obywatelstwa Rzeczypospolitej Polskiej, winny złożyć gotowizną do dyspozycji Dyrekcji wadjum w wysokości 10% (proc.) ogólnej oferowanej ceny kupna, tytułem gwarancji na dotrzymanie warunków kupna, lub pokwitowanie odnośnego Nadleśnictwa, względnie Dyrekcji Lasów Państwowych na wpłacone powyższe wadjum.

Oferty nieodpowiadające powyższym przepisom i zawierające zmiany lub ograniczenia warunków, obowiązują wprawdzie oferenta co do treści, nie będą jednak z reguły uwzględniane.

Bliższe szczegóły warunków sprzedaży drewna są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy i w odnośnych Nadleśnictwach.

1365 **Dyrekcja Lasów Państwowych w Bydgoszczy.**

Submisja na drewno użytkowe.

Państwowe Nadleśnictwo Bartel-Wielki,

poczta i stacja kolejowa Kaliska, powiat Starogardzki,

sprzeda na ogólnych warunkach sprzedaży drewna wyrobionego, obowiązujących w Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu, następujące dłużyce sosnowe z roku 1927 28. 1371

Los 1. Leśnictwo Kam. Karczma — po całym lesie — 816 szt. 603.83 m³, w tem: II. kl. 54.93, zdr. + 22.79, chor., III. kl. 333.33, zdr. + 104 65, ch., IV. kl. 71.93, zdr. + 16.20 m² ch. Odległość od stacji kolejowej 3,5 km.

Los 2. Leśnictwo Wygoninki — po całym lesie — 300 sztuk— 238.73 m³, w tem: I. kl. 2 64, zdr. + 3.97, ch, II. kl. 33.91, zdr. + 6 89, ch., III kl. 103.38, zdr. + 61 08, ch. IV kl. 10.15, zdr. + 16.71 m3 ch. Odległość od stacj kolejowej 5,5 klm.

Los 3. Leśnictwo Kaliska — po całym lesie — 973 sztuk — 851.22 m³, w tem: I kl. 10 37 zdr. + 3.49, ch., II kl. 170.95, zdr. + 16.24, ch., III kl. 541.97, zdr. + 27.43, ch., IV kl. 75.50, zdr. + 5.27 m³ ch. Odległość od stacji kolejowej 2 km.

Wszystko drewno wyciągnięte jest do dróg i linji na koszt kupującego.

Pisemne oferty z napisem „Submisja na drewno użytkowe" należy składać wraz z 5% wadjum od oferowanej kwoty do nadleśnictwa do dnia **19. listopada 1928 roku** godz. 12⁰⁰, poczem nastąpi otwarcie ofert w kancelarji nadleśnictwa.

Bliższych wyjaśnień co do warunków sprzedaży udziela nadleśnictwo.

SPRZEDAŻ DĘBU NA PNIU.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Białowieży

niniejszem ogłasza, że w dniu **26. listopada 1928 r.** o godzinie 12-tej w lokalu Dyrekcji odbędzie się licytacja drogą przetargu ustnego i za pomocą ofert pisemnych na sprzedaż drzewa dębowego na pniu w Nadleśnictwie Drohiczyńskiem systemem powierzchniowym, zgodnie z poniższą tabelą.

Nr. objektu	Obręb	Nr oddziału	Rok cięcia	Pow. w ha	Rodzaj drzew dominujący	Użytek m3	Opał m3	Cena wywoławcza zł	Wadium zł	Odległość od stacji normalno towarowej
1	Bezdzieżski	107	1927/28	20,72	Dąb	2400	3500	174,195,00	8,000,00	3 klm. od stacji Snitowo

Warunki licytacyjne, wzór oferty i projekt umowy są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Białowieży. Dyrekcja zastrzega sobie prawo poczynienia zmian w niniejszem ogłoszeniu.

Białowieża, dnia 2. listopada 1928 r.

1370 **Dyrekcja Lasów Państwowych w Białowieży.**

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20.